

Boros Imre: A kitiltások és a Norvég Alap

2014 október 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az olvasóban joggal vet?dhet fel a kétség, hogyan kerül a csizma az asztalra, azaz miként fér meg egy címben a két téma. Oszlassuk el ezeket a kétségeket a pénzgazdaságtan szabályai alapján.

Kezdjük a Norvég Alappal. Norvégia nem tagja az Európai Uniónak, de a közös piac minden el?nyét élvezi, hozzájárulást azonban a közös kasszába nem kell fizetnie, pedig ha tag lenne, az egyik legnagyobb nettó befizet? válna bel?le Svájccal egyetemben, amely ugyancsak nem kér a tagságból. Az ilyen státusú országok az el?nyökért cserében vállalták, hogy az uniós alapok nettó kedvezményezettjeinek (mint hazánk is) az uniós pénzekhez hasonló módon felhasználható alapokat létesítenek, és az érintett kormányokkal err?l megállapodásokat kötnek.

A Norvég és a Svájci Alap tehát ugyanúgy magyar költségvetési közpénz, mint ahogy az uniós források is azok, szétosztásának tehát a felek között el?re rögzített megállapodások szerint kell történnie. A Norvég Alappal való visszaélés pedig költségvetési csalás, hazai büntet?ügy.

A Norvég Alap egy tekintélyes része a civilszervezetek által megfogalmazott igények kielégítésére fordítható a megállapodás szerint.

A norvég anyaforrás azonban az unión kívül másfelé is adományoz civileknek. Egyebek mellett támogat amerikai kedvezményezetteket is, mint Clintonék alapítványa. Utóbbiak pedig nagyon aktívak a hazai „civilek” – mint a Bajnai vezette Haza és Haladás – támogatásában, a minden kétséget kizáró jelleg?, politikai motivációjú akcióinak finanszírozásában.

(A Soros-források alaposan lejáratódtak az elmúlt években az érintett uniós országokban.) Amerikában nemcsak a Klubrádió ügyét viselik szívükön magas rangú amerikai tisztségvisel?k, de nagyon berzenkednek a Norvég Alap körüli história miatt is. Nemcsak Clinton volt elnök és a volt külügyminiszter, leend? elnökaspiráns neje, Hillary tesz így, de Obama elnök is. S?t mi több, a hivatalban lév? elnök legutóbb fogadta a Norvég Alap hazai nagyasszonyát, és vele nyilvánosan parolázott. Fogadni a Fehérházban amerikai elnökök azt szokták, aki vagy az amerikai kormányzatnak nagyon fontos, vagy olyanok ajánlása alapján, akik fontosak a kormányzatnak. Egy ilyen gesztusnak az a világos üzenete, hogy veled vagyunk, támogatunk, kiállunk érted.

Ezek szerint a Norvég Alap ügye nagyon fontos Amerikának, azért kiállnak, természetesen azokkal a kifogásolt „projektekkel” együtt is, amelyek most az itthoni pénzügyi ellen?rzés perg?tüzében állnak, és a b?ntet?kódex alapeseteit (tiltott pénzügyi tevékenység, h?tlen kezelés, okirat-hamisítás) is kimerítik. A projektek „szigorúan” civilek, mint amilyen „civil” az azóta már háttérbe húzódott, korábbi önjelölt miniszterelnök, vagyis Bajnai Haza és Haladása is. Ezt a vak is láthatja. Most nyer értelmet az, ami miatt az írás elején a pénzgazdálkodás szabályait

említettem.

Ha egy üzlet direktben valamilyen (f?ként politikai) okból közvetlenül nem jöhet létre, de fontos, hogy megkössék, akkor álcázva kötik meg. Gondolom, nem nehéz megérteni, hogy a titkosszolgálatoknak szükségük van az álcára (szinte mindig), hiszen azért titkosak, hogy másnak látsszanak, mint amik valójában. A devizapiacon az ilyen üzleteket úgy kötik meg, hogy közbeiktatnak egy, mindkét félnek elfogadható harmadik partnert, aki kifele is minden kétséget kizáró módon képviselhet?. Az egymást kerülni akaró felek nem közvetlenül egymással, hanem a harmadik féllel szerz?dnek, és így minden simán lebonyolítható. A másik megoldás, hogy a felek átveszik egymás kötelezettségeit, és azt egymás helyett teljesítik, így kerülik el a direkt üzleti érintkezést. Clintonék, a hivatalban lév? amerikai elnök megnyilvánulása, beleértve a parolázást a Norvég Alap nagyasszonyával, valamiféle nagyon féltett és védett, de megbolygatott érdekeltséget sejtet a Norvég Alap botrány körül, amit direktben nem szabad feltárni, de mindenképpen meg kell torolni, ha valaki bolygatni merészeli.

Mi más lehet a sérelem, mint az álcaháló fellebbentése holmi civilnek maszkírozott ügyekr?l, amelyek valójában nagyon is politikai ügyeket hivatottak szolgálni. A norvég hivatalosságok ideges toporgása is azt jelzi, hogy mindenképpen kerülniük kell az ?szinte tényfeltárást, de a vádaskodásokhoz szükséges szuszt viszont elfojtották a szakér?i vizsgálatok megállapításai. Azt meg nem vallhatják be, hogy éppen ?k a középre állított harmadik fél, akivel valamilyen csereüzlet köttetett. Minden álcázott ügyet célszer? ellátni egy második védelmi vonallal is. Ki más, mint a valódi érdekeltek titkosszolgálata képes ezt a védelmet biztosítani és szükség esetén kézben tartani, arra az esetre, ha – mint ahogy történt is – lehull a lepel, és kiderül, hogy az álca mögött mi is húzódik valójában.

Jól meg kell vádolni azokat, akik leleplezték ?ket, azt kell mondani, amit?l tartanak, hogy korruptak, olyan területen, ahol a korrupció a legveszélyesebb, éppen az adóhatóságnál. Kormányzati illetékesek érintettsége áfacsalásban, ez mindig jól hangzik, de hogy volt-e egyáltalán ilyesmire irányuló kísérlet, és az sikertelen vagy sikeres volt-e, még nincs egyértelm? válasz. A kitiltási részletek ügyében a sejtelmes titkolózás jelenlegi állás szerint, ha volt is ilyen kísérlet, annak a legjobb esetben is x az eredménye, azaz, az esetleges vádlóra is hullhat b?ven vád, ezért inkább titokzatoskodik és hallgat, ismerve a régi bölcsességet, hogy a vádakból még akkor is, ha alaptalanok, valami majd mégis megragad.

Boros Imre -magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló